

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΙΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 26.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσι ἀποστολὴ ἀφορᾶται τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

24, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

ΟΠΟΙΟΝ Τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ἐν ΚΥΠΡΩ.

Πολλοὶ ἴσως τῶν ὁμογενῶν καὶ φι-
λάτων πατριωτῶν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
εὐρισκομένων, ἀναγινώσκοντες συνελ-
γὰς εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἐφημερίδας διαφόρους
«περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος»
διατριβὰς, ἀγνοοῦσι, καὶ δικαίως, τί ση-
μαίνει τοῦτο τὸ «Ἐκκλ. ζήτημα» τῆς
Κύπρου. Ἐσχάτως δὲ ἀναγνώντες ἐν τῇ
ἀξιότιμῳ συναδέλφῳ «Ὀμινοίᾳ» τῆς
Ἀλεξανδρείας ἅπερ προέταξέ τινας πε-
ρὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀνατυπωθέν-
των ἐκ τῆς ἡμετέρας «Ἀληθείας», εἰς
τὰ ὅποια «Μοναστηριακὸν ζήτημα» καλεῖ
τοῦτο, ἐπέσθημεν πλεον ἐτι εἶνε ἀνάγκη
νὰ δοθῇ ἐν συντόμῳ σαφὴς ἐξήγησις τού-
του, ἵνα καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς νήσου ἀδελφοὶ
ἡμῶν λάβωσι γνῶσιν τούτου, καὶ κρίνω-
σιν ἐπομένως ἡμᾶς εἰ δίκαια ἢ ἀδικαι-
τῶμεν, καὶ ἐὰν τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε
ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἀνάλογον τοῖς καιροῖς
τροπὴν ἢ οὐ.

Εἶνε γνωστὸν εἰς πολλοὺς ὅτι ὅπου ὁ
Χριστιανισμὸς εἶνε ἐρριζωμένος βαθύως
εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ὅπου τὸ θρη-
σκευτικὸν εἶνε ἀκμαῖον, ὅπου ὁ λαὸς ἐλά-
τρευε καὶ διαδοχικῶς λατρεῖ τὴν θρη-
σκείαν μετὰ φανατικότητος, ἔχει καὶ αἱ
Ἐκκλησίαι καὶ τὰ Μοναστήρια ἔχουν, καὶ
ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποκτοῦν, περιουσίαν κι-
νητὴν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκίνητον
οὐκ εὐκαταφρόνητον, διότι ὡς γνωστὸν
αἱ περιουσίαι αὗται σχηματίζονται ἐξ
ἀφιερώσεων καὶ ἀναθημάτων τῶν πιστῶν.
«Παναγίκα μου! γιὰ τρέψέ μου τὸ παιδί

μου καὶ νὰ σοῦ χάρισω τὸ δεῖν ἀμπέλι»
«Αἱ Γεώργη μου! θεράπευσέ μου τὰ
μάτια μου καὶ νὰ στείλω τὸ ζευγάρι μου
ὅταν εὐρίσκαται ἐς τὴν χάριν σου.» Τοι-
αῦτα ἦσαν καὶ εἶνε μέχρι σήμερον συνη-
θὴ εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ ἐν ἡμέραις συμ-
φορῶν ἐν ἡμέραις ἀσθενειῶν καθ' ἃς ἔ-
μαθεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας νὰ ἐπικαλῇ-
ται τὴν ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ ὁ λατρεῖ
καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἁγίου ὃν τιμᾷ
καὶ προσκυνεῖ. Καὶ αἱ Ἐκκλησίαι λοι-
πὸν καὶ τὰ Μοναστήρια τῆς Κύπρου ἐ-
σχημάτισαν τὴν, ἣν σήμερον κέκτηνται
ἀναλόγως τῆς θρυμματούργου δυνάμεως
καὶ φήμης τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου τῷ ὀ-
νόματι τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἡ Ἐκκλησία
ἐκείνη, μεγάλῃν ἢ μικράν περιουσίαν ἐκ
τοιούτων κατὰ καιροῦς ἀφιερωμάτων
καὶ προσφορῶν καὶ ἐπειδὴ ἐν Κύπρῳ τὸ
θρησκευτικὸν αἶσθημα διετέλει ἀνέκαθεν
καὶ διατελεῖ εἰσέτι ζωηρὸν, πολλῶν τοι-
ούτων Ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα Μοναστη-
ρίων αἱ περιουσίαι εἶνε κολοσιαιαί.

Καὶ οἱ θρόνοι δὲ, ἦτοι αἱ Μητροπό-
λεις, κέκτηνται ἀρκετὴν ἀκίνητον περι-
ουσίαν, ἀλλ' αὕτη ἐσχηματίσθη τὸ πλε-
στον μὲν ἐκ κτημάτων Μοναστηρίων ἢ
Ἐκκλησιῶν ὑποκειμένων ταῖς Μητροπό-
λεσι καὶ καταστραφείσων κατὰ καιροῦς,
μέρος δὲ ἡγοράσθη ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς
Ἀρχιερέων ἢ ὀφφικιαλέων. Οὕτω πῶς,
νομίζομεν ἡμεῖς, ἐσχηματίσθησαν αἱ πε-
ριουσίαι αὗται τῶν Μοναστηρίων, Ἐκ-
κλησιῶν καὶ Μητροπόλεων.

Ἡ ἱερὰ αὕτη οὐσία ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν κατὰ καιροῦς
Ἀρχιερέων διατελοῦσα, πρὸς τοὺς ὁποι-

ους ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διὰ φερμα-
νίων παρεγώρει δικαιώματα καὶ προνό-
μια ἰσχυρά, καὶ τοὺς ὁποίους ὡς φυσι-
κοὺς κυρίους τῶν κτημάτων τούτων ἐθε-
ώρει, διετηρήθη εὐτυχῶς ἀμεδὼν αἰῶν
καὶ ἀνέπαρος, μίκριστον δὲ καὶ σχεδὸν
ἀσήμαντον μέρος, καὶ τοῦτο ἐκ κινητῆς
περιουσίας (χρυσίου ἢ ἀργυρίου) ἐχρησί-
μευσεν ἐνίοτε πρὸς κατὰ βεβαιὴν ἀγρίου φε-
νατισμοῦ καὶ ἐξίλιωτον ἀγρείων τιμῶν
τυραννίσκων, σκληρῶν ἀπαιτητῶν περι-
φερομένων ἀνά τὴν νήσον ἐν ἡμέραις πο-
νηραῖς, ἐν ἡμέραις δηλαδὴ ἐξεγέρσεως
τοῦ ἔθνους κατὰ τῆς τυραννίας, ὅτε αἱ
συμπάθειαι τῶν Κυπρίων πρὸς τοὺς ἀγνο-
νιζομένους ἀδελφούς των ἐγίνοντο κατα-
δηλοὶ διὰ πολλῶν τρόπων, ὡς μὴ δυνά-
μεναι, ὡς μὴ χωροῦσαι νὰ κρυβῶσιν ἐν
τῷ στήθει μ' ὄλους τοὺς κινδύνους οὐκ
συνεπῆγαγον αὗται καὶ μὴ ὅλας τὰς σφα-
γὰς καὶ κατατομήσεις ἃς οἱ τε Ἀρχιερεῖς
τῆς νήσου καὶ πλείστοι τῶν τὰ πρῶτα
φερόντων κατοίκων ὑπέστησαν. Ἡ ἰσχὺς
λοιπὸν αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν ἢ ἐκ τῶν
Σουλτανικῶν φερμανίων ἀπορρέουσα ἀφ'
ἐνός, καὶ ἡ σῶφρων καὶ καλὴ τούτων δια-
χείρισις ἀφ' ἐτέρου, ἔσωσε καὶ διετήρησε
μέχρι σήμερον τὴν ἱερὰν ταύτην παρα-
κατθήκην ἐφ' ἣ καυχώμεθα, καὶ ἀφ' ἧς
μεγάλα καλὰ προσδοκοῦμεν.

Εἰπώμεν ἤδη καὶ ὀλίγα τινα περὶ τῶν
εἰσοδημάτων τῶν θρόνων, ὡς συμπερι-
λαβανομένων καὶ τούτων ἐν τῷ ἀνα-
φύοντι ζητήματι.

Ἐκτὸς τῶν ἀπολαβῶν ἃς ἐμμέσως
ἔχουσιν οἱ θρόνοι διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν
διαφόρων κτημάτων, τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξαρ-

τωμένων, ἔχουσιν καὶ ἄμεσά τινα εισοδήματα, ἀνέκαθεν ὑπάρχοντα καὶ μέχρι σήμερον ὑπάρχοντα, εἰσπραττόμενα κατ' ἔτος παρὰ τοῦ λαοῦ· τοιαῦτα δὲ εἶνε :

α). Ζητεῖται. Ἐκαστος χωρὶς ἀναλόγως τῆς γεωργίας του καὶ τῆς τοῦ ἔτους ἀποδόσεως, δίδει σίτον μὲν ἀπὸ 1)2—1 κοιλῶ, κριθὴν δὲ ἀπὸ 1—2 κοιλῶν.

β). Δειττουρικά. Ἐκαστος ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του δίδει ἀπὸ 1)2 γροσίου, μέχρι 5.

γ). Κανονικά. Ποσὸν ἀπὸ 30—300 γροσίων ἀποτινόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου τέρου ταμείου τῶν Ἐκκλησιῶν.

δ) Ἄδειαι γάμου. Ποσὸν ἀπὸ 15—100 γροσίων ἀποτινόμενον ὑπὸ τοῦ μέλλοντος συναφθῆναι εἰς γάμον ἔπως λάβῃ τὴν ἀπαιτούμενην πρὸς τὸν στεφανώσαντα ιερέα ἄδειαν, ἥτις χρησιμεύει καὶ ὡς ἀπόδειξις ὅτι τὰ ἄτομα ἅτινα μέλλουσι συναφθῆναι εἰς γάμον, οὐδεμίαν ἔχουσι μεταξὺ τῶν συγγένειαν κωλύουσαν τὸν γάμον κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν νόμον. (Ἀκολουθεῖ.)

Λευκωσία 18)30 Αὐγούστου 1884.

Ψίλε Συντάκτα τῆς «Σαλπίγγος.»

Ἐπειδὴ δὲ συνόπου προσεγγίζει ὁ καιρὸς τῆς τῶν μαθημάτων ἐναρξέως καὶ οὐδεμίαν εἰσέτι ἐγένετο μέριμνα περὶ τακτοποιήσεως τῶν Σχολείων χρηζόντων τοιαύτης, διὰ τοῦτο πρῶτος ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ ὑποδείξω ἐν ὀλίγοις τίνα, κατ' ἐμέ, εἰσὶν ἐκεῖνα ἐφ' ἃ δεόν νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ καὶ Ἐφορίας καὶ Διδασκάλων ἵνα μὴ τὰ τέκνα ἡμῶν χάνωσι τὸν πολύτιμον καιρὸν τῶν, καὶ ὅπως ἀναδειχθῶσι μίαν ἡμέραν ἄξια καὶ ὠφέλιμα διὰ τὴν πατρίδα ἥτις ἔχει ἐπ' αὐτὰ ἐστραμμένον τὸ βλέμμα καὶ ἐστηριγμένους τὰς ἐλπίδας.

Καὶ πρῶτον μὲν οἱ διδάσκαλοι οἷς τὰ τέκνα ἡμῶν ἐμπιστεύομεν, δεόν νὰ ὦσι τακτικοί, ἐπιμελῆς καὶ δραστήριοι· ἀναλογιζόμενοι δὲ τὸ βαρὺ φορτίον καὶ τὴν ἡθικὴν εὐθύνην ἣν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας φέρουσι, πρέπει πάσῃ δυνάμει νὰ καταγίνονται πρὸς τὴν ἐντελὴ καὶ κατὰ βῆθος τοῦ ἀγαθοῦ τῶν ἔργου ἐπίτευξιν. Ὁ κ. Εὐστάθ. Κωνσταντινίδης τελειοδιδάκτος τῶν Σχολείων τῆς Γερμανίας, πεποικισμένος διὰ πολλῶν ἀληθῶς προτερημάτων ὀφείλει, καθ' ἡμᾶς, νὰ σχηματίσῃ καὶ ἐτέραν ἀνωτέραν τάξιν ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀκκύωσιν ἐπὶ τὴν ἀκόμῃ ἔτος ἀνώτερα μαθήματα. Καθηκὼν δ' ἔχει ὡς Γενικός τῶν Σχολείων Διευθυντής, οὐ μόνον ὅλους τοὺς μαθητάς νὰ ἐπιβλέπῃ ἀλλὰ καὶ τοὺς διδασκάλους ὀρίζων ἀκριβῶς τὰς ὕρας τῆς παραδόσεως, καὶ προσέγων νὰ

μὴ γίνωνται ἀπουσίαι τόσον τῶν μαθητῶν ὅσον καὶ τῶν διδασκάλων, ἵνα μὴ τὸ χρήμα ἡμῶν ἐξοδεύηται μάτην. Ἡ Α' τοῦ Ἑλληνικοῦ τάξις ἐβωρῆθη ὡς μὴ μαθοῦσα ὅσα ἔπρεπε νὰ μάθῃ διότι πρῶτον ἡ τάξις αὕτη ἀριθμεῖ πλείονας τῶν 80 μαθητῶν, ἐρρέθη δὲ ὅτι ἔγειναν ἀπουσίαι πολλαί. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ τάξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἕτερον διδάσκαλον, ἀλλὰ διδάσκαλον ἄξιον καὶ ἱκανόν, τοιοῦτον δὲ δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν ἄνδρα εἰς ὃν δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὰ τέκνα ἡμῶν. Τὰ ξυλλίσματα καὶ αἱ ὕβρεις δεόν νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ. Ἐς κόρακας αἱ ἀντιπάθειαι πρὸς τοὺς ἱκανοὺς καὶ αἱ συμπάθειαι πρὸς τοὺς ἀνικάνους. Δεόν νὰ ἀποβάλωμεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν πολιτικὴν τοῦ παρελθόντος. . . . ἀσπασθῶμεν δὲ νέαν οἶαν ἡ πρόοδος τῶν τέκνων καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀπαιτεῖ. Οὕτω καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ προαχθῶμεν, οὕτω δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἄλλοι πολλῶν ἐλάσσονες ἡμῶν πρὸ πολλοῦ κατώρθωσαν. Οὕτω καὶ μόνον θὰ δειξώμεν τέλος τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς ὅτι ἐσμὲν ἄξιοι κρείττονος τύχης, οἷαν πάντων ἡμῶν ἡ καρδιά ποθεῖ.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος Κύριε Συντάκτα, σταθερὰν δ' ἀπόφασιν ἔχω νὰ διασαλπίζω πάσας τὰς κακὰς πράξεις ἵνα εἰ δυνατόν ἐκλείπωσιν αὐταί, διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ταλαίνης ἡμῶν πατρίδος. Γ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Ἐκ τῆς «Ἐπισήμου Ἐφημερίδος» μαυθάνομεν ὅτι ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως οἱ 9 νόμοι τοὺς ὁποίους ἐψήφισε τὸ Νομοθετικόν. Τοὺς νόμους τούτους θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ὑπαλλήλους οἵτινες θὰ καταγίνωνται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ χορηγῶνται πρὸς πληρωμὴν διδάκτρων 15 λίραι, εἰς δὲ τοὺς καταγινόμενους πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Τουρκικῆς, 20 ! Ἀγνοοῦμεν ἂν ἐτησίως θὰ χορηγῶνται αἱ λίραι αὗται ἢ ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ ἐὰν ἐτησίως, σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ προτιμῶσι τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ λαμβάνουν 5 λίρας περισσοτέρας· ἐὰν ὅμως θὰ δίδωνται ἅπαξ μόνον, τότε βεβαίως οἱ Ἀγγλοὶ θὰ προτιμῶσι τὴν Ἑλληνικὴν διότι δι' ἐκμάθησιν αὐτῆς ἐν μόνον ἔτος θὰ δαπανήσωσιν ἐνῶ τῆς τουρκικῆς τρία ἔτη μόλις ἀρκέσουν.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς λέγει νὰ προσέχω-

σιν οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ ρίπτωσι τσιγάρα, ἢ φώσφορα εἰς τὰ δάση καὶ καίωνται διότι ἐκεῖνος ποῦ θὰ φανερωθῇ ὅτι ἔκαμε τοῦτο θὰ πληρώσῃ πρόστιμον ἕως 50 λίρας, ἢ θὰ φυλακίζεται 6 μῆνας, ἢ θὰ παθαῖνῃ καὶ τὰ ὀδὸν, καὶ θὰ ἀποζημιώσῃ ἀκόμῃ καὶ τὸ Δάσος τὸ ὁποῖον ἐκάη. Προσοχὴν λοιπὸν χωρικοὶ διότι δὲν χωρατεύει ἡ Κυβέρνησις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Νὰ τα πάλιν· θέλετε καὶ ἀπ' αὐτὰ. Ἀκούτε λοιπὸν τί θὰ σᾶς πῶ προφητικά. «Μπαροῦ τι μυρίζεῖ»· νὰ γυρίστε τὴν μύτην σας σὰν διπλοῦν κανόνι κατὰ τὸν Νότον καὶ νὰ δῆτε ὅτι λέγω ἀλήθειαν· μὰ νᾶχωμεν καὶ τὸν νοῦν μας· ἂν τύχῃ καὶ βρέξῃ καὶ βραχὴ τὸ μπαρούτι νὰ μὴ με λέγετε ψεύτην. Μήπως δὲν ἐπλάσθη ψεύστης καὶ μίαν φορὰν ὁ Ἰωνᾶς; Προσεῖτατε . . . Ὁ πόλεμος τῆς Γαλλίας μετὰ τοὺς Σίνας ἤρχισεν· οἱ Γάλλοι ἐβομβάρδισαν καὶ κατέστρεψαν τὴν πόλιν Φου Τσέου. Ἐν νεία κανονιοφόρα βυπόρια τῆς Σίνας ἠθέλησαν νὰ ἐμποδίσωσι τὰ Γαλλικὰ ἀπὸ τὸ νὰ πλησιάσουν, ἀλλ' ἐδυθίσθησαν τὰ 7 καὶ κατώρθωσαν τ' ἄλλα 2 νὰ φύγουν. Εἰς τὰς θαλάσσας ἐκεῖ τῆς Σινικῆς ὑπάρχει καὶ Ρωσικὴ μοῖρα ἡ ὁποία ἐνισχύθη τῶρα μετὰ τρία ἄλλα θωρηκτά. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας μετὰ τὴν Αὐτοκράτειραν θὰ κάμωσι μίαν περιοδείαν εἰς τὸ Κράτος τῶν ὁ Θεὸς νὰ τοὺς φυλάττῃ.

Ὅταν ὑπῆγεν ὁ «Μισούλης» εἰς τὴν Αἴνον καὶ ἐβγήκεν ἔξω ἕνας ναύτης Νικόλαος Κατσούλης, ὀνυμαζόμενος, ἔτρεξε μίαν γραῖαν καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ τοῦ ἔλεγε «καλῶς ἦλθες γαμβρέ μου.» Ἐκεῖνος ἐστάθη καὶ ἐσυλλογίζετο· ἐπερίμενε φαίνεται νὰ δῇ ποία εἶνε ἡ γυναῖκα τοῦ παρουσιάζεται τέλος πάντων καὶ ἐκείνη καὶ ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ καὶ τοῦ κάμνει τὰ παράπονά της διατὶ νὰ φύγῃ· τόσον καιρὸν καὶ νὰ μὴ τῆς γράψῃ· ἐκεῖνος ὁ δυστυχὴς δὲν εἶχε χαμπάρι καὶ ἐσυλλογίζετο μήπως τοῦ συνέβη καμιά φορὰ εἰς τὸν ὕπνον τοῦ καὶ ἐνυμφεύθη ἐκεῖ λοιπὸν τοῦ συλλογίζετο αὐτὰ ἔξαφνα φωνάζει ἡ γυναῖκα «Ὅχι· δὲν εἶνε ὁ ἄνδρας μου» καὶ ἐφυγεν ἄμέσως ποῦ τὴν ἀγκάλην τοῦ ναύτου παρετήρησεν ὅτι ὁ ναύτης δὲν εἶχε τὸ φτι τρυπημένον ἐνῶ ὁ ἄνδρας τῆς τοῦ εἶχε τρυπημένον· ὥστε ἂν εἶχε καὶ αὐτὸς τὸ φτι τρυπημένον, μία τρύπα τοῦ αὐτοῦ θὰ τοῦ ἐπαλοῦσε βερσεῖν μίαν γυναῖκα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Δεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα Γρ. 205—210 τὸ γομ.

„ με πίσυν » 190—200 »
Ρακή 19 βαθμ. 92 παράδ. ή δικά.

Αί τιμαί τών κρασίων κατά τὸ ὀκταή
μερον τοῦτο ἑλλιναν ὀλίγον.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοίλον Γρ. 22
ή κριθή „ „ „ 13
τὸ κρέας ή δικά „ 8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

“Οσοι τών Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν
λαμβάνουν τακτικά τὴν «Σάλπιγγα»
παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τοῦτο γνω-
στὸν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Μέσα ᾿ς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπλήθυναν
οἱ τρελλοὶ ἄλλ’ ἢ τρέλλα καθὼς ἐξέρετε
εἶνε πολλῶν εἰδῶν καὶ πολλῶν ποιότη-
των. Ἡ πρώτη δηλ. ἡ κατωτέρα ποιό-
της εἶνε ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπρομη-
θεύθημεν ὄλοι, καὶ πρὸς παρηγορίαν μας
λέγομεν «ὄλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε τρελλοί,
ἄλλος ὀλίγο καὶ ἄλλος πολὺ.» Ἡ δευτέρα
ποιότης, δηλ. ἡ ἀνωτέρα τῆς πρώτης εἶνε
ἐκείνη τῆς ὁποίας οἱ καταναλωταὶ εἶνε
ὀλιγώτεροι καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὴ βιάδι-
σμα τὸ σειστὸν τὸ ληγιστὸν καὶ ἀπὸ τὴν
ὁμιλίαν ποῦ δὲν ἔγει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέ-
λος. Ἡ τρίτη ποιότης δηλ. ἡ ἀνωτάτη
εἶνε ἐκείνη τῆς ὁποίας οἱ καταναλωταὶ
εἶνε σπάνιοι καὶ διακρίνονται ὡς τὸ λευ-
κὸν ἄλθογον ἀπὸ μακρῶν καὶ διὰ μὲν τὴν
πρώτην καὶ δευτέραν τάξιν αἱ Κυβερνήσεις
δὲν δύνανται νὰ κτίσῃουν φρενοκομεῖα διότι
τότε θὰ ἦνε ἀνάγκη νὰ προμηθευθῶσι μί-
αν ἄλλην σφαῖραν ὁμοίαν αὐτῆς ποῦ με-
θα πᾶνω, καὶ το ἔν καὶ μόνον κατάστη-
μα ποῦ τὰς κατεσκευάζειν ἐχρεωκόπησε
πρὸ πολλοῦ καὶ ἐκλείσθη διὰ τὴν τρί-
την ὁμῶς φροντίζουσαν πάντοτε αἱ Κυβερνή-
σεις νὰ ἔχωσι φρενοκομεῖα. Καὶ ὁμῶς
ἐδῶ ᾿ς τὴν Κύπρον ἡ Κυβέρνησις δὲν
ἐφρόντισε τοιοῦτον ἔνεκεν εὐγενείας διὰ
νὰ μὴ μᾶς προσβάλλῃ ὁ θένος ὅτι τόσα ἄλ-
λα νησιά τῆς Μεσογείου δὲν ἔχουν τρελ-
λοὺς καὶ ὁμῶς ἡ Κύπρος ἔχει ἄλλ’ ἢ
μεγάλη αὕτη εὐγένεια κινδυνεύει νὰ μᾶς
βλάβῃ διότι οἱ τρελλοὶ τῆς ἀνωτάτης
τάξεως περιφέρονται ᾿ς τὰ σώκκια καὶ
ἐνοχλοῦν τὰς ἄλλας δύο τάξεις· προχθές
ἕνας μαυρὸς ἐκράτει τὸ μαχαίρι καὶ ἔτρε-
χεν ἀπειλητικῶς ἐν παιδί μέσ᾿ ᾿ς τὸν
δρόμον ἕνας ἄλλος ἔσυρε πέτρας εἰς τοὺς
διαβάτας. Καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς
νήσου εὐρίσκονται τοιοῦτοι καὶ περιφέ-
ρονται ἀνενόχλητοι, ἐνοχλοῦντες ἀνενο-
χλήτως ὀχληρὰς ἐνοχλήσεις τὸν ἔγχο-
λον ὄχλον. Ἀλλὰ Κυρὰ Κυβέρνησις ἐ-

κείνους οἱ ὁποῖοι πταίουσιν, ἢ σφάλλου-
σιν ἢ κακουργοῦσι, τοὺς περιορίζεις καὶ
τοὺς τρέφεις, καὶ τοὺς τρελλοὺς οἱ ὁποῖοι
εὐλάπτουν καθ’ ἐκάστην τὸν ἕνα καὶ τὸν
ἄλλον δὲν τοὺς περιορίζεις; διατὶ τοῦτο;
νὰ σοῦ δώσω γὰρ τὴν ἀπάντησιν καὶ νὰ
σοῦ πῶ τὴν ιδέαν σου; νὰ μοῦ πῆς ὅμως
μπράβο· οἱ διὰ σφάλματα φυλακί-
ζόμενοι εἶνε καὶ καλοὶ ἐργάται
ἄλλ’ οἱ τρελλοὶ δὲν δύνανται νὰ
ἐργασθῶσι καὶ θὰ πηγαίνῃ τὸ
φωμὶ ἀμόντε· ἔτσι δὲν εἶνε;

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς! εἶνε τῶρα 15 πᾶ-
νω κάτω ἡμέραι ποῦ ὁ καιρὸς μετεβλή-
θη εἰς ὁροσερόν καθ’ ἑλὴν σχεδὸν τὴν
νῆσον· εἶνε προμηνύματα τοῦ χειμῶνος ὁ
ὁποῖος θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ φαίνεται φέτος
ἐν ὅλῳ τῷ μεγαλείῳ του. Πόσον ὁμῶς
πληκτικαὶ θὰ ἦνε ἐκεῖναι αἱ νύκτες τοῦ
χειμῶνος διὰ τὸν κόσμον ἐδῶ χωρὶς θεά-
τρα καὶ χωρὶς διασκεδάσεις τε ρηπνὰς
καὶ ὠφελίμους! Πόσον μεγάλη εἶνε
δι’ ἡμᾶς ἡ ἔλλειψις Δραματικοῦ τινος
θιάσου! Ἐὰν κάνεις τοιοῦτο; καλὰ κα-
τηρτισμένους ἤρρετο τὸν προσεχῆ χειμῶ-
να εἴτε ἐκ Σμύρνης εἴτε ἐξ Ἀλεξανδρείας
εἴτε ἄλλοθεν, θὰ εὑρίσκε καλὴν ὑποδο-
χὴν καὶ θὰ ἀντημοίβετο λαμπρῶς καὶ
ὑπὸ τῶν τριῶν κυριωτέρων τῆς νήσου πύ-
λεων. Νὰ γελάσῃ κανεὶς νᾶλθε; δηλ.
ν’ ἀπεφάσιζε νᾶλθε; θάκαμνε δουλειὰς
μὲ ταῖς φούνταις.

Εἶνε πάλιν ὀλίγαι ἡμέραι ποῦ γίνονται
κάμποσα ἄτακτα πράγματα, καὶ δουλειαὶς
μὲ ταῖς φούνταις· ἐκοιμήθημεν ᾿λίγον κειρὸν
μὰ ὁ ὕπνος μᾶς ἐδυνάμωσε· ἔλεπν καὶ ἔγεινα
μεν πλέον ζωηροὶ· ἤρχισαν πάλιν αἱ ὑπερβο-
λαί, αἱ διασκεδάσεις, τὰ παιγνίδια· τρεῖς
νέοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφθασαν εἰς τὸ κατακό-
ρυφον σημεῖον τῆς ἀθλιότητος, τὸ δὲ περίε-
ρον εἶνε ὅτι προσπαθοῦν καὶ ἄλλοι κατὰ πολὺ
μεγαλειότεροι τούτων νὰ τοὺς ὑπερβῶσι· δὲν
ξεύρομεν ὁμῶς καλῶς· ἐκεῖνοι ἀρὰ γε λαμ-
βάνουν ταύτου; παράδειγμα, ἡ αὐτοὶ ἐκείνους
καὶ ὑπάρχει τόση ἀμιλλα μεταξύ των; Ἐν
τοσοῦτῳ, εἶνε ἀνάγκη ν’ αὐξηθῇ τὸ προσωπι-
κὸν τῆς Ἀστυνομίας μας ἐν πάσῃ πόλει διὰ
νὰ ἔχωμεν ἀκριβεστέρας περιγραφάς.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν πέντε θεο-
βάπορα Ἀγγλικά πολεμικὰ ἐπιασαν τὸν
τόπον ὅλον μέσ᾿ ᾿ς τὸ λιμάνι (;) τῆς Λεμε-
σοῦ· πρῶτα ἦλθεν ὁ ἀγγελιοφόρος “Ἐλικὼν”
ὁ ὁποῖος ἔφερε φαίνεται εἰδήσεις, ἐπῆρεν ἄλ-

λας καὶ ἀνεχώρησεν ἀμέσως δι’ Ἀλεξάνδρει-
αν· μετὰ ταῦτα ἦλθον ἡ ναυαρχὴς “Ἀλε-
ξάνδρα,” ὁ “Μονάρχης,” ὁ “ὑπερήφανος”
καὶ ὁ “Ἀκαμπτος.” Τὸ Σάββατον ἐχάθη-
σαν· ἐτράβησαν φαίνεται μέσα καὶ ἐγυμνάζον-
το· τὴν δὲ Κυριακὴν πρῶτ’ ἐστράφησαν καὶ
ἦσαν μέσα μέχρι τῆς Τρίτης καθ’ ἣν ἀνεχώ-
ρησαν· τὴν δὲ Δευτέραν ἦλθε καὶ ἄλλο ὁ
“Ὀρόντης” τὸ ὁποῖον ἔφερε 250 πᾶνω καὶ
τω στρατιώτας μεταξύ δὲ αὐτῶν εἶχε καὶ
ἑως 30 ἀσθενεῖς, καὶ ἔλαβε τοὺς ἄλλους
στρατιώτας ποῦ ἦσαν ἐδῶ καὶ ἀνεχώρησε
τὴν Τρίτην. Ὁ ἐρχομὸς τῶν βαπορῶν
τούτων σχετίζεται μὲ τὴν ἐκστρατείαν τὴν
ὁποῖαν ἡ Ἀγγλία θὰ κάμῃ κατὰ τοῦ Μα-
γδῆ· συχνὰ πυκνὰ λοιπὸν θὰ βλέπωμεν τοι-
αῦτα τώρα, διότι τὴν Κύπρον θὰ τὴν ἔχουν
ὡς ἀποθήκην τῶν στρατιωτῶν καὶ Νοσοκο-
μείων. Πεπώνια δὲν μᾶς ἄφησαν ᾿ς τὸ πα-
ζαρί καὶ αὐτοὶ γιὰ τὴν τύχην μας· ἂν τοῦ-
πλακώσῃ ἡ μαρμὸς ἡ θερμὴ θὰ πᾶν νὰ κα-
τηγοροῦν τὴν Κύπρον ὅτι ἔλαμαν 2—3 ἡ-
μέρας ἐδῶ καὶ ἡσθένησαν· ποῦ νὰ φαντασθῶν
ὅτι ὁ διάολος τοῦτος βγαίνει πὸ μέσα ᾿ς
τὸ πεπῶνι, ποῦ τὸ τῶν μὲ τόσην ὀρεξίν μὲ
τὸ χουλιάρι. Δύο στρατιῶται, ὁ ἕνας πᾶνω
᾿ς τὴν ἀποβάθραν καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ θαπὸρι
ἐκράτουν ἀπὸ δύο μικρὰς σημαίας πᾶνω εἰς
δύο μικρὰ ξύλα, καὶ συνεννοοῦντο μὲ διάφο-
ρα σχήματα καὶ κινήματα. Δύο χωρικοὶ
τοὺς ἔβλεπον καὶ ἔλεγεν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον,
—Κίετα διάολον ἐπαθάν βρε τοῦτοι τῆς
μάχουσαι σὰν τοὺς λαωμένους τῆς πᾶνω;
—Συνναγρίσκουν βρε καλῶ πως οἱ στυλλο-
πελλοὶ νὰ πηδήσουν ὁ ἕνας πὸ δᾶ νὰ πᾶν
τῆς τῆς ὁ ἄλλος πὸ τῆς τῆς δᾶ.

Ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς μέρη τῆς ἀγορᾶς μας, ἡ
ὄχι· ἀπὸ ὅλας τὰς γωνίας εὐγένει καὶ
ἀπλώνεται· τόση βρώμα οὔρου ποῦ διὰ νὰ
περάσῃ κανεὶς πρέπει νὰ δῇσῃ καλὰ τὴν μύ-
την του· τὸ οὐρικὸν ὅζυ φαίνεται νὰ καθαρί-
ζῃ τὸν ἀέρα ἀπὸ βλαβερά ζωύφια, καὶ τὸ πι-
στεύω τοῦτο διότι δὲν εἶνε λίγο πρᾶγμα ἐκεῖ-
νη ἡ βρώμα ποῦ νὰ μὴ φοβήσῃ καὶ μυταῖς
ἀκόμη, καὶ δι’ αὐτὸ δὲν γίνεται καμμία πα-
ρατήρησις· τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι προχθές
περιήρχοντο καὶ ἐξήταζαν τὰς ἀποπάτους
τῶν σπητιῶν, καὶ δὲν ἡσθάνοντο τὴν βρώμαν
τῶν γωνιῶν τῶν σπητιῶν· ἀκόμη δὲ πε-
ρίεργον εἶνε ποῦ ἔχουσιν καὶ εἰδοποιήσεις
καὶ ἀπαγορεύουν νὰ κατουρῇ ὁ κόσμος, καὶ
ποῦ νὰ κατουρῇ δὲν λέγουν· οὐρεῖα δημόσια
δὲν ὑπάρχουν· ἐκεῖνος ποῦ θὰ βρεθῇ ᾿ς τὴν
ἀγορὰν πρέπει νὰ τρέξῃ ᾿ς τὸ σπητι νὰ κα-
τουρήσῃ καὶ διὰ τοῦτο πᾶ καλὰ μὰ ἂν
πάθῃ κανεὶς ἐξαφνα ἀπὸ διάρροϊαν δὲν θὰ
τρέξῃ καὶ ν’ ἀφίγῃ καὶ ἰχνη τῆς διαβάσεώς
του;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥΡΚΟΥ καὶ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ
ΧΩΡΙΚΟΥ.

Τ.—Βρὲ τζάνουμ σεῖς εἶντα λαλεῖς με τούτους Ἑγγλέζους, ἔβλαψε γιγχοῦ πολλὰ ἐμᾶς· ἄτημα πολλὰ γίνηκε Τζύ-προς.

Χρ.—Αἱ εἶντα νὰ κίμωμεν ἐμεῖς; φταίει ὁ Βασιλέας σας ποῦ μᾶς ἐπούλησε σὰν τοὺς γαδάρους· ἐν μᾶς ἔδωσε πιλὲ ἴς τὴν Ἑλλάδα ἀφοῦ μᾶς ἐβαρύνθη, παρὰ ἔδωσέν μᾶς εἰς τὸν πόντον πατρίδος.

Τ.—Ἀτζαπα γιγχοῦ τζεῖνο Ἑλλάδα καλλίτερο πὸ τοῦτο Ἑγγλέζο;

Χρ.—Αἱ τζεῖνος καταλάθει ἴτζ ὀλ-μάσσαν εἶντα τοῦ λαλεῖς, τζαὶ ὅσον τζι· ἂν πῆς πάντα ἐν ν' ἀκούη τζαὶ νὰ λυπῶ-ται τὸ χάλι σου.

Τ.—Μὰ ἀτζαπα τζαὶ τζεῖνο νρίσι του ἔτσι εἶνε, νὰ βάλλη χάφι πιρτέμ πιρ-τέμ; ἀγ γιγχοῦ, Τουρτζιὰ πολλὰ καλὸ ἦτουν· ἕνα φορὰ ἐμάλωσα με τὸ... ἔβκαλα μασιαίρι ἐμπηξα δαχαμαὶ πόδι του ἐβούρησα χεμέμ ὀλδίσια ἴς τὸ Πρόξε νο... ἐπῆγε τζεῖνος κονάκι εἶπε ὁ λό-γισ, χαίδε ἐγλύτωσα· ἕνα ἄλλο φορὰ ἐ-ατύπησα ἕνα ζαπιτιέ, ἐβούρησα, τρύπω-σα μέσα ἕνα ἀγά· εἶπα χάλι μου, ἀλά-μνε βρὲ πελλέ—εἶπε μου—νὰ ἀλέσης· αὐτὰρι μου τζαὶ ἐν δουλειᾷ δική μου. πιάνομεν κτηνὸν με γομάρι πᾶμεν μύ-λον, ἴς τὸ στράτα βρίσκει ἕνα ζαπιτιέ πιάνει ἐμᾶς ἔφερε πίσω κονάτζι, ἐπῆρε τζαὶ γομάρι ἴς τὸ σπῆτι τοῦ ἀγά· μαν-θάνει ἀγάς, ἔρχεται κονάτζι διὸ λόγια εἶπε, γιάλλα ἔβκαλε ἐμᾶς ἔξω· μὰ τῶ-ρὰ εἴση ἔτσι πράματα; νὲ Πρόξενο ἀκού-ει τοῦτο νὲ ἀγά· ἴσα νακκουρὶ μασιαίρι, γιάλλα τρία χρόνο, πέντε χρόνοι, δέκα χρόνοι βάλλει χάφι· ἄτημα γιγχοῦ πολ-λὰ πολλὰ.

Χωρ.—Κατύση του ἀγά μου ποῦ νὰ φτοῖση τῶρα· ἐν χωρατεύκει τοῦτος ὁ ἀσυγχώρητος· μὰ ἔσθ ὁ Θεός· πολλὰ ἐπά-θαμεν τζαὶ ὁ Θεός· θὰ δὴ τὰ βάσανά μας μὴν ἡμέραν· ἀπεριφημένον κάτεργον σὲ ἀγαθὸν λημιῶνα· λαλεῖ ἕνας λόγος· δὲν ξεύρεις ἂν ἐμβῇ ὁ Θεός ἴς τὴν καρδί-αν του τζαὶ δώση μᾶς τζ' ἐμᾶς; ἴς τὴν Ἑλ-λάδα, ἐν νὰ περάσωμεν σὰν τζύρης τζαὶ παιδί.

Ἐξ Ἀθηναίου.

Κυρὰ Τρουμπέττα.

Βίς ὅλην τὴν Κύπρον ἐστειλες δικήν σου. Ἀστυνομίαν καὶ παρατηρεῖ καὶ γράφει σου τὰ ἄτοπα καὶ ἄτκτα πράγματα, εἰς τὸ δρομολογιὸν τῆς ὁμῶς φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ καὶ τὴν Ἀθηναίων, ἐνῶ ἡ Ἀθηναίου εἶνε τὸ πέρασμα καὶ τὸ κονάκι ὅλου τοῦ κό-σμου. Τιμὴν ἄρᾳ γε μᾶς προξενεῖς με τοῦ

το ἢ προσβολὴν; (ἂν ἔχῃ νοῦν κατάλαβε). Τέλος πάντων εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἄλλο, λαμβά-νω τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσω ἐν μέλοι, ἃς φέ-ρη δὲ μὲζὺ του καὶ μίαν μόνον ρίσμη· γιγχοῦ πρὸς τὸ παρὸν, ἔως οὐ φθάσῃ τὸ ἄλλο με τὸ Αὐστριακὸν, καὶ θὰ δὴ δουλεῖται καὶ θὰ μὰ-θη πράγματα, ποῦ νὰ βγῇ ὁ κόπος σου καὶ με τὸ παραπάνω.

Σ. Σ. Ἐπτάλη εἰς Ἀργος ὁ πανόπτης.

Ὀλύμπω τὴν 13 Αὐγ. (καθυστερήσασα)

Φίλε μου Τρουμπέττα.

Μὲ πόσην χαρὰν ἐδιχάξα ἐκείνην τὴν ἐπιστολήν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ποῦ ν' ἔχωμεν ταῖς εὐχαῖς του) ποῦ ἔδιδεν ἀδειαν διὰ νὰ τρώμεν μετ' ἴς τὸ δεκαπενταύγουστον κρέας· μὰ ἡ χαρὰ μου γύρισε κλάμαν ὅταν εἶδα πῶς ἡ ἀδεία ἦτουν ἀνάχα διὰ τοὺς ἄρρω-στους. Μὰ ἡ Δεσπότη μου ποῦ νὰ σὲ χαρῶ, οἱ ἄρρωστοι ἐν νὰ καρτεροῦν τὴν ἀδειάν σου νὰ φῶν; ἔως οὐ νὰ τοὺς δώτῃς ἐστὶ τὴν ἄ-δειαν φοβοῦμαι κείνοι ἐν νὲν ποθάνουν· καὶ ἔπειτα φαίνεται μου πῶς γιὰ τοὺς ἄρρωστους ἔδωκεν τὴν ἀδειαν καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἡ πᾶλληλα καὶ νὰ δώτῃ, ἀδειαν διὰ τοὺς γε-ροντοὺς, νὰ τρῶν νὰ μὴ ἄρρωτῇ, νὰ σοῦ πῶ κ' ἐγὼ μπράβω.

Χ' Ἀντζουλή;

Σ. Σ. Ἀντζουλή μου! πρέπει νὰ ξεύρης ὅτι ἴς τὴν Κύπρον ὑπάρχουν δυστυχῶς ἡ εὐ-τυχῶς, δὲν ξεύρομεν, ἄνθρωποι τόσον θρη-σκοί, ὅπου κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν, καὶ ὁμῶς οὔτε τὴν Τεσσαρακοστήν τρώγουν κρέ-ας οὔτε Τετάρτην ἢ Παρασκευὴν· ἀλλ' ὁμῶς ἀκούσθαι ὅτι ὁ Δεσπότης ἔδωκε τὴν ἀδειαν, τότε τρῶν χωρὶς νὰ τοὺς τύπτῃ ἡ συνείδη-σις. Τάκουσες Ἀντζουλή; νομίζεις ὅτι εἴμ' ἐγὼ καὶ σὺ ποῦ τρώμεν ὅ, τι θέλομεν κ' ὅ, τι ὦραν μᾶς καταβῇ;

Παρακαλῶ σε κυρὰ «Σάλπιγγ'» νὰ πά-ρῃς ἴς τὸ χέρι σου μίαν ζυγαρὴν καὶ νὰ καταβῇς ἴς τὴν ἀγοράν νὰ σοῦ δείξω μερι-κούς οἱ ὅποιοι ξεύρουν νὰ σοῦ ζυγίσουν βα-ρετὰ βαρετὰ μίαν ὀκτὼν πρᾶγμα, κ' ἐκεῖνο νὰ ἦνε 340 δράμα· ἀλλὰ κάμε γρήγορα διότι λυπούμαι τὴν φτωχολογίαν.

Ὁ φίλος σου *

Σ. Σ. Ἀφοῦ ὑπάρχει Δημαρχεῖον δὲν εἶ-νε ἀνάγκη νὰ λυπῇσι τὴν φτωχολογίαν.

Ἡ ἐπομένη ἀλληλογραφία περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν.

«Κύριοι κάτοικοι τοῦ χωρίου... Ἐ-πειδὴ ἔχω διαθέσειν νῆλθω ἴς τὸ χωρίό σας, διὰ τοῦτο φροντίσατε νῆλθετε νὰ με προσκα-λέσητε· κάμετε ὀλίγο γρήγορα διότι θέλω νῆλθω μετὰ 2—3 ἡμέρας.

Ὁ φίλος σας...

Παρέρχονται 2— ἡμέραι καὶ ὁμῶς οἱ χωριοὶ χωρικοὶ δὲ παρουσιάζονται ἐστῆλη λοιπὸν δευτέρα ἐπιστολή.

«Κύριοι... σᾶς εἶπα ὅτι ἔχω μεγάλην διαθέσειν καὶ πολλὴν εὐχαρίστησιν νῆλθω ἴς τὸ χωρίόν σας· λοιπὸν διατί δὲν ἔρχεσθε νὰ με προσκαλέσητε; ἀφοῦ λοιπὸν με προσκα-λέσητε ἄριον ἢ τὰ πολὺ μεθαύριον, θῆλθω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, καὶ θὰ ἐξετάσωμεν καὶ τοὺς λογαριασμούς μας. Σᾶς περιμένω λοιπὸν. Ὁ φίλος σας...

Παρέρχονται ἄλλαι 3—4 ἡμέραι καθ' ἃς οἱ χωρικοὶ μὴ χαπαίζοντες ἀπὸ κνέφια καὶ αἰσθημάτων, δὲν παρουσιάζονται τριττὴ λοι-πὸν ἐπιστολή ἐστῆλη.

«Μὰ τί διχόλο! εἶνε ἀπορίας ἄξιον! σᾶς ἔγραψα τόσας φορὰς ὅτι ἔχω τόσην διέ-θεσιν νῆλθω ἴς τὸ χωρίόν σας καὶ ὁμῶς δὲν ἔρχεσθε νὰ με προσκαλέσητε· μὰ με τί γλώσ-σαν πρέπει νὰ σᾶς γράψῃ κἄνεις διὰ νὰ τὸν ἐννοῇτε; εἴθε ὁλως διόλου χωριάτες· κυτὰ ζετε καλὰ τί σᾶς λέγω! νῆλθετε νὰ προσκα-λέσητε, διότι ἂν δὲν ἔλθῃτε δὲν θῆλθω οὐδ' ἐγὼ καὶ νὰ τῶχετε ἴς τὸν νοῦν σας.

Ὁ φίλος σας...

Καὶ ὁμῶς οἱ ἀναίσθητοι χωρικοὶ δὲν ἔρχον-ται νὰ προσκαλέσωσιν ἀκόμη. Ἰδοὺ ἃς μά-θη ὁλος ὁ κόσμος ποίου εἶδους χωριάτες εἶ-χε ἡ νῆσός μας.

Λύσις τοῦ κδ' αἰνίγματος:

φώρα—Ρώπας

Λυτῆρες.—Κύρος Θ. Σταυρινίδης καὶ Κωνστ. Ἀργυρίδης ἐκ Λευκωσίας. Ἀλέξανδρος Γ. Νικολαΐδης ἐκ Λάρνακος.

Αἶνιγμα νε.

Μίς μάχην περιφημοτάτην ἀριστεύσαντα θὰ μ' εὕρης

ἐὰν τὴν ἱστορίαν σου

ὡς Ἑλλήν κελῶς ξεύρης.

Τρία ψηφία ἀρχικά

νὰ κόψῃς ἂν θελήσης,

δένδρον τι ὑψικορμον

ὦ φίλε θ' ἀπαντήσης.

Λευκωσία.

Κωνστ. Ἀργυρίδης.

Ἀλληλογραφία «Σάλπιγγος».

Κυρίω Κ. Π. Ζ. Καρτάσι. Ἡμέλη-σας δι' ἔτι σοὶ ἔγραφα.—Κω. Κ. Ν. Χ. Π. εἰς Λάπιθον. Ἐλήφθησαν καὶ ἡσύχει. Κοις. Γ. Π. καὶ Π. Π. Λεύκα. Ἀ-νάγκη ἀποστολῆς ὧν οἶδατε.—Κω. Β. Θ. Βατυλὴν. Διέταξα εἰς Λευκωσίαν τὰ δέοντα.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.